

Sjukdomsvinst

Vafan skulle hon ut i köket att göra? Här syns hon ju. Här ligger obetalda räkningar och odiskad disk och soppor.

Hon kikar över pappåsen. C:a tre meter till hallen. Läger sig plattare mot golvet. Okej. Nu eller aldrig. Krälar framåt det fortaste hon kan.

stånkar över golvet. En gammal makaron fastnar i hennes tröja. Hon slår bysten i tröskeln till hallen. Hon hör ljud som betyder att de laddar om och har upptäckt hennes smitningsförsök. En skur av ammunition missar precis hennes fot när den dras in i hallen.

Vila, andas ut. Torka svetten i pannan. Nu gäller det. De kommer snart omgruppera sig och komma efter henne. Tar upp en sko och kastar den framför sig.

Ingen eldgivning. Då är hon ensam i hallen.

Hon hoppar snabbt upp på huk och sträcker sina stela lemmar och tar hallen i ett stort språng.

Ser något misstänkt och hjärtat fastnar i halsgropen. Men nej. Det var deras dammiga kusiner som hade gjort sig hemmastadda bakom skohyllan. De är ofarliga. Än så länge.

Hon stannar vid ingången till vardagsrummet. plockar upp en toffel och sticker den försiktigt framför sig i dörröppningen. hon hör upphetsade pip och en projektil slår den nästan ur handen.

Fan. Det är flera steg genom rummet till sovrummet. Hon bestämmer sig.

Kastar sig fram, känns som i slow motion, ett steg ett kliv till. Hon springer i luften träffas av små pilar i vänstra armen men ignorerar smärtan och flyger huvudstupa in i sovrummet. Ligger pladask på golvet och har stukat handen. Med sin sista krafter sparkar hon igen sovrumsdörren rakt i ansiktet på sina förföljare. Hon flämtar, reser på sig, drar ner persiennerna, stänger av telefonen och lägger sig på slitna lakan drar över sitt tjocka gamla täcke.

Äntligen.

Fri.

Jag finns knappt, tänker hon. Och jag syns inte.

De besvikna gnagarna retirerar muttrande ut genom brevlådan.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Malin Ringdahl med Poeter.se id #27083 innehar upphovsrätten